

givning til disse Erhverv vil under Nutidens Forhold Arbejdsløsheden i højere Grad end alt nu blive dominerende, og vi er interesserede i, at Arbejdsløsheden bliver saa lille som muligt, den kan blive stor nok endda i denne Vinter. Ogsaa af den Grund tror jeg, man skal se med milde Øjne paa det foreliggende Lovforslag og behandle det med al Velvillie. Det er kun et Faatal af Forretningsfolk, der for Tiden tjener Penge. Der er dog enkelte, som tjener vist endda mange Penge, og det misunder jeg dem ikke, for saa vidt de ikke ved deres Forretningstalent, om jeg maa udtrykke mig saaledes, eller paa anden Maade sætter Land og Folk i Fare. Gør de det, bør de klapses af, ikke blot med Bøder paa 10,000 Kr., men ogsaa med adskillige Maaneders Fængsel. Det er ikke det almindelige, forudsætter jeg, at de gaar ud over Reglerne, men gør de det, bør de naturligvis behandles saaledes, som den Slags Mennesker skal behandles, der gør deres Land og Folk Skade.

Mod Lovforslagets § 1, hvorefter de gældende Bestemmelser om Reservefondens Størrelse ændres fra 30 til 40 pCt. for at give en større Sikkerhed dels for Aktionærerne og dels for Seddeludstedelsen, kan vi ud fra vort Standpunkt ikke have noget at indvende, og med Hensyn til § 2, der foreslaar Ændringer i Dækningsreglerne, har jeg alt sagt, at i det store og hele kan vi gaa med til disse Ændringer, idet vi dog mener, at disse ikke bør have nogen lang Varighed, og det Aaremaal, den ærede sidste Taler nævnte, har ogsaa vi indenfor vor Gruppe ment kunde være passende. Det er jo ikke saa magtpaaliggende med et Aar mere eller mindre, men vi er som sagt gaaet ud fra det samme Aaremaal.

Saa er det et Spørgsmaal, om det ikke vil være rigtigt, naar man nu foretager Forandringer, der giver Nationalbanken Udsigt til større Fortjeneste, som det indrømmes fra alle Sider — ogsaa fra Bankens —, da ogsaa at gaa til det, der var foreslaaet i 1907, nemlig at Staten faar 50 pCt. af Bankens Overskud i Stedet for, som det blev vedtaget, 25 pCt. Det forekommer mig, at det var der en Del Stemning for i 1907, ikke alene i vor Gruppe, men ogsaa hos enkelte andre. Hvis jeg erindrer ret, sagde det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) den Gang, at han under visse Forhold godt kunde stemme for en ligelig Deling af Overskuddet mellem Aktionærerne og Staten.

Et af de Krav, som jeg ogsaa tidligere paa mit Partis Vegne har stillet til Nationalbanken, er, at der holdes en saa lav Diskonto som muligt. Nu kan man jo nok spørge: Hvad vil en saa lav Diskonto som muligt sige? Hvad forstaa man derved? Vi ved meget godt, at Renten, Diskontoen, ikke fastsættes i vort Land alene, men maa rette sig efter Verdensmarkedet. Men, som jeg tidligere har sagt her, forekommer det mig, at naar man tager Hensyn til de os nærliggende Lande og den Diskonto, der noteres der, har vor Nationalbank i de senere Aar altid taget $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$ pCt. højere Diskonto, og da tidligere det omvendte har været Tilfældet, synes jeg, at man har en vis Ret til at sige, at Nationalbanken ikke har bestræbt sig for at være — i det mindste ikke har været — saa langt nede med Diskontoen, som det kunde være mest gavnligt for Forretninglivet. Og det kan ikke bestrides, at det, at de andre Banker for Tiden f. Eks. for 3 Maaneders Veksler tager $6\frac{1}{2}$ pCt. og $\frac{1}{2}$ pCt. i Provision, altsaa 7 pCt. — det vil sige $8\frac{1}{2}$ pCt. pro anno. — for en Veksel, er noget af et Klippereri. Vi har ganske vist under vort Bankkrak været endnu 1 pCt. eller $1\frac{1}{2}$ pCt. ud over dette, jeg her har nævnt, men det var under ekstraordinære Forhold, og saadanne kan vel ikke siges i samme Grad at foreligge nu. Det forekommer mig derfor at være ret haardt, for ikke at bruge et endnu kraftigere Ord, at man nu tager en saa høj Diskonto. Dertil kommer, at det endda er de 5 saakaldte Hovedbanker, der tager denne Diskonto, og jeg tvivler ikke om, at Laanekasser, som ogsaa har Bankvirksomhed, er til Dels endnu højere oppe. Derom ved jeg dog intet bestemt.

Jeg tør maaske gaa ud fra, at jo lavere Nationalbankens Diskonto er, desto mere Udsigt er der til, at de andre Banker maa følge efter, da der er en vis Konkurrence imellem Bankerne. Ofte faar man ganske vist den Opfattelse, at der har dannet sig et Bankvælde, et Bankparti indenfor vort Lands Omraade, og den Konkurrence, der i tidligere Tid fandtes mellem forskellige af de store Banker, som for en 30—40 Aar siden arbejdede sig op, synes ikke mere at være til Stede i den Udstrækning, som det var ønskeligt. Naturligvis mener jeg ikke, at Konkurrencen skal være planløs, saaledes som vi har set den tidligere, da den endte med et Krak for nogle af vore Banker, jeg mener tværtimod, at der bør være en planmæssig Arbejden hen til, at naar Bankerne ind-